

Toskánská Anteprima 2019

Na cestě za slavnými i méně známými víny Toskánska

Toskánská Anteprima patří každoročně koncem února k nedůležitějším a nejprestižnějším událostem v italském vinařském roce. Prezентují se aktuální, na trh uváděné ročníky slavných vín, ale i vín z méně známých toskánských apelací. Není tedy divu, že se ve druhé polovině února do Toskánska sjíždějí žurnalisté, obchodníci a degustátorské špičky opravdu z celého světa. Florencie, San Gimignano, Montalcino a Montepulciano se v tomto týdnu stávají rušnými kosmopolitními městy. Samozřejmě jsme byli u toho a přinášíme vám nejaktuálnější novinky z této překrásné italské oblasti.

Toskánsko je zcela unikátní vinařskou oblastí. A to jak mimořádným kulturně-historickým bohatstvím, tak rozmanitostí a kvalitou produktů, které zde vznikají. Vinařství je zde jedním z nejdůležitějších ekonomických odvětví, zaměstnává více než 25 tisíc lidí a celkový obrat za prodej toskánských vín dosahuje v posledních letech více než miliardy eur ročně. Toskánsko je v posledních letech velmi úspěšné i obchodně a zisky z exportu vín neustále

rostou. Exportní úspěchy samozřejmě zažívají především kvalitní a slavná vína, nicméně podobně, jako je tomu v mnoha dalších prestižních vinařských oblastech světa, slavná vinařství v nejznámějších oblastech začínají být beznadějně rozebrána a je třeba se poohlížet po zajímavých novinkách. Největšími světovými importéry toskánských vín jsou trvale USA, Německo, Kanada, Velká Británie a Švýcarsko, velký rozmach v posledních letech zažívá Asie.

Méně známé apelace se dostávají do hledáčku obchodníků i konzumentů

Toskánská vinařství si začali velmi dobře uvědomovat, jaký potenciál jim dává jejich slavný region. A to nejen z hlediska vinařských tradic, ale i obchodní a marketingový. První den toskánských degustací ve Florencii je tak již několik let zasvěcen méně známým apelacím.

Velmi příjemným překvapením byla letošní prezentace vín pod hlavičkou Consorzia del Vino Orcia. Apelace Orcia je mladá, byla ustanovena až 14. února 2000. Vyrábí se zde červená, bílá i růžová vína a také Vin Santo. Platí, že vína označená jako „Orcia“ musí obsahovat minimálně 60% odrůdy Sangiovese a minimálně 90% těchto hroznů musí pocházet z údolí Orcia. Oblast má potenciál nejen vinařský, ale i turistický, jedná se o nejmalebnější a nejvíce fotografovanou i malíři zachycovanou část Toskánska. Asi 40 vinařství zde ročně vyrobí zhruba 270 000 láhví vína. Noblesní vína v této apelaci představila Donatella Cinelli Colombini, kterou svět zná především díky jejím špičkovým Brunellům. Za pozornost stojí i produkce vinařství Bagnaia, která zaujala mohutnými strukturovanými víny, dále Capitoni Marco, Valdorcia Terre Senesi a SassodiSole. Velmi zajímavým tipem pro milovníky bio vín či dovozce, kteří se na ně specializují, je produkce vinařství Tenuta Sanoner a také Il Poggio.

I letos se zde prezentovala vína malé apelace DOC Bianco di Pitigliano e Sovana. Vína vznikají na vulkanických pů-

dách v okolí města Grosseto. Vinařská tradice zde sahá až do období bájných Etrusků či období starověkého Řecka a Říma. 95% produkce zde prakticky vyrábí jedna firma Cantina Cooperativa di Pitigliano, nicméně vznikají zde poměrně atraktivní vína se zajímavým poměrem kvality a ceny. Za pozornost stojí především atraktivní a svěží bílá vína s lehkou minerální slaností.

Skvělá vína jasněho stylu prezentovalo Carmignano DOCG. Z hlediska produkce vína se jedná o jednu z nejstarších italských oblastí. Současně je se svými pouhými 200 hektary nejmenší z toskánských apelací. V této historické vinařské oblasti, kterou najdete jen kousek za Florencií, již dlouho dominují svou kvalitou vína z Tenuta di Capezzana. Velmi zajímavá a klasická vína prezentovalo i vinařství Piaggia a Fattoria Ambra. Čistá, dobře pitelná vína moderního charakteru prezentovalo vinařství Podere Allocco, za pozornost stojí i produkce Tenuta di Artimino a Il Sassolo. Z méně známých oblastí mne Carmignano DOCG opět zaujalo vyhraněným stylem a vyrovnanou, vesměs solidní kvalitou vín.

To se však zatím stále nedá říci o vinech a vinařích z oblasti Val d'Arno di Sopra. Další z mladších toskánských denominací vznikla v 60 letech minulého století. Jaká vína si máte pod názvem Val d'Arno di Sopra vlastně představit, je pořád trochu ve hvězdách. Několik výrobců prezentovalo širokou paletu vín

různých stylů z mnoha lokálních i mezinárodních odrůd. Vyrábí se zde bílá i červená vína, ale i šumivá vína a passito. Nade vše zde vyčnívají dvě vinařství – Petrolo, které zde vyrábí jednoznačně nejlepší červená vína a jedna z nejzajímavějších vín z těchto malých oblastí vůbec. A také Il Borro, které je za ním v těsném závěsu. Zajímavá vína zde vyrábí i La Salceta.

Montecucco svou několik let stoupající úroveň letos spíše nepotvrdilo. Statut DOCG dostalo Montecucco až v září 2011. Zajímavostí je, že jde o oblast s jedním z nejnižších výnosů na hektar v Itálii. Zdejší Sangiovese umí být velmi atraktivní. Letos však byla kvalita vín napříč apelací velmi rozdílná, mnoho vín z ročníku 2015 působilo až „uvařeným“ dojmem bez harmonie a finesy. Je pravdou, že letos mezi prezentovanými viny chybělo několik tradičních špiček této oblasti. Solidní vína tak letos představila pouze vinařství Ribusieri, Montenero, Villa Patrizia, Campinuovi a favority degustace pro mne byla vína vinařství Peteglia, Parmoleto, a Maciarine.

Rozsáhlou prezentaci svých vín letos představilo Consorzio Vini della Maremma Toscana. V přímořské oblasti se pomalu rodí několik vinařských hvězd a i letos zaujala produkce vinařství Castelpile-Prelius, které je v majetku slavného vinařství Volpaia z oblasti Chianti Classico, dále vinařství Fertuna se svým Cabernetem Sauvignonem „Lodai“ či Belguardo, za kterým stojí rodi-

na Mazzei. Vinařství zde vlastní i další slavný vinařský rod Antinori a jejich Fattoria Le Mortelle produkuje skvělý Cabernet Sauvignon s názvem „Botrosecco“. Vycházející hvězdou je malé vinařství Prato al Pozzo.

Spíše zajímavostí pak byla produkce opravdu malých denominací jako DOC Val di Cornia, kde najdete spíše jednoduchá bílá a červená vína, dále Colline Lucchesi, což je oblast, která se stylově velmi hledá a mezi viny jsou obrovské rozdíly ve stylu, kvalitě i použitých odrůdách. Historicky je to oblast zajímavá, jedná se o nejsevernější denominaci Toskánska s velmi rozmanitým podložím, které tvoří vápenec a křída a také píský. Díky Napoleonovi sem bylo přivezeno mnoho francouzských odrůd a díky tomu jsou místní vína opravdu velmi rozdílná, společným znakem je snad jen vyšší kyselina a ovocná svěžest bílých i červených vín. Další z malých a téměř neznámých oblastí je Terre di Pisa, která získala pro svá vína označení DOC také až v roce 2011. Oblast v okolí slavného města Pisa má dvě vína kategorie DOC – Terre di Pisa Sangiovese, které musí obsahovat minimálně 95% odrůdy Sangiovese, a dále Terre di Pisa Rosso, kdy jsou povoleny odrůdy Sangiovese, Merlot, Cabernet Sauvignon a Syrah. Vyrábí se zde však i mnoho zajímavých IGT vín. Za pozornost stojí určitě skvělá vína z produkce Casanova della Spinetta, tedy dalšího vinařství v majetku legendární La Spinetta, dále vína od Ba-

dia di Morrona a také vína od I Giusti e Zanza, jejichž Dulcamara IGT Toscana 2015 je naprosto famózní. Každopádně jde o oblast, která je evidentně schopna produkovat špičková vína a bude dobré ji sledovat.

Mezi stále méně významné denominace Toskánska patří i Morellino di Scansano, která vznikla v roce 1978. Consorzio se však chce odlišit a již druhým rokem se prezentovalo až společně s viny Chianti. Nutno říci, že jde o další apelaci, jejíž kvalita rok od roku roste. Vína mají velice intenzivní barvu, jsou živá a čerstvá, s výraznou ovocnou složkou a výraznějším tříslem. Na trh přicházejí na jaře po sklizni. Kategorie „Riserva“ se lahvuje až po dvou letech zrání. Velmi solidní produkci představila Santa Lucia, zaujala vína od Val delle Rose, jednou ze špiček byla produkce Val di Toro. Velmi dobrá byla vína od Col di Bacche i Antonio Camillo. Mohutná a kořeněná jsou vína z portfolia vinařství Bruni. Dalším z vrcholů denominace Morellino di Scansano pak byla degustace vín od Conte Guicciardini – Massi di Mandorlaia.

Méně známé toskánské oblasti jsou rozmanitou přehlídkou více či méně osobitých stylů, chutí a vůní. Ukazují bohatství vinařských tradic v této krásné části Itálie. Mohou být zdrojem skvělých vín s úžasným poměrem kvality a ceny, ale ve většině z nich je stále ještě třeba velmi pečlivě vybírat.

Maremma Toscana

Vernaccia di San Gimignano DOCG

Vernaccia di San Gimignano je jediné tradiční bílé víno Toskánska. Vyrábí se ze stejnojmenné odrůdy hroznů Vernaccia výhradně na území města San Gimignano. První zmínka o tomto víně pochází již z roku 1276. Později se Vernaccia stala poměrně slavnou a servírovala se jak na stolech papežů, tak v při slavnostech rodiny Medici. Základní Vernaccia di San Gimignano DOCG nevyžaduje žádné zrání na dřevě, ale aby mohla nést označení „Riserva“, musí zráně nejméně jeden rok a poté nejméně čtyři měsíce v láhvi.

Prezentace nových ročníků letos opět probíhala přímo v srdci fascinujícího města San Gimignano. Vernaccia zatím stále nepatří mezi velká světová bílá vína, ale na druhou stranu zde již jako před deseti či patnácti lety určitě neplatí, že proto, abyste tato vína ocenili, po-

třebujete nezbytně pohled na úchvatné věže San Gimignano a okolní malebnou krajinu. Genius loci zde určitě stále funguje příkladně, nicméně zdejší vinaři se chtějí právoplatně postavit po bok svým kolegům ze světoznámých toskánských apelací. Letos se prezentovala především základní vína z ročníků 2018 a 2017 a Riservy z ročníků 2017, 2016 a také 2015. Přes veškerý respekt ke snahám vyrobit seriózní strukturovaná vína se schopností zráně však až na několik málo výjimek stále platí, že u většiny výrobců je mnohem zajímavější a harmoničtější mladé, základní víno než Riserva. Ročník 2018 zde dopadl o mnoho lépe než problematický ročník 2017, který ne všichni zvládli a mnohde jsou vína průměrná a podprůměrná. Velké množství mladých svěžích vín z roku 2018 však byla radost ochut-

návat. Ačkoli se prezentovalo i mnoho vín v kategorii Riserva z ročníku 2016, má smysl o nich uvažovat, jen pokud pochází od nejlepších vinařů. Mnohá vína jsou totiž již dnes na vrcholu či začínají oxidovat. I tak je zde ale obrovský posun směrem ke kvalitě a jasněmu a unikátnímu stylu vín čím dál patrnější. Vernaccia si přestává hrát na to, co není, a naopak staví na své jedinečnosti, svěžesti, ovocné struktuře a příjemné pitelnosti. Za pozornost určitě stojí produkce vinařství Fattorie Melini, a především jejich Le Grillaie, skvělá vína představilo Casa alle Vacche, solidní byla i produkce Casale Falchini, opět vynikající bylo Il Lebbio, a za pozornost dále stojí Il Palagione, La Lastra, Massimo Daldin, Mormoraia, Poderi del Paradiso, Poderi Arcangelo, San Quirico, Tenute Guicciardini Strozzi a Teruzzi.

Chianti DOCG

Na letošní přehlídce s názvem Chianti Lovers, která probíhala ve florentské pevnosti Fortezza da Basso, představili členové Consorzia Vino Chianti více než 300 vzorků právě na trh uváděných vín Chianti DOCG.

Consorzio Vino Chianti bylo založeno v roce 1927 a po poslední novelě zákona z roku 2009 se stalo velmi aktivním. Oblast produkce Chianti DOCG je velmi široká, v podstatě odpovídá celému centrálnímu Toskánsku a spadá do provincií Arezzo, Florencie, Pisa, Pistoia, Prato a Siena. Není divu, že na takto rozsáhlém a geologicky i klimaticky nejednotném území vznikají vína, jejichž styl a kvalita také nejsou jednotné. Z 15 500 hektarů vinic se ročně vyrobí více než 800 000 hektolitřů vína s názvem Chianti, nalahvuje se 87 milionů láhví a obrát činí přibližně 400 milionů eur. Cílem Consorzia Vino Chianti je vybudovat jednu marketingově silnou značku, která zaručí kvalitu a usnadní komunikaci vín z oblasti Chianti. Pravda je, že se to zatím ne úplně daří. O silné značce a dobré a chytré komunikaci není pochyb, apelace Chianti však již tradičně nabízí obrovské množství

stylů a různorodou kvalitu a pod etiketou Chianti lze bohužel stále ještě koupit vína, která toskánskému vinařství čest příliš nedělají. A podobná byla i letošní degustace, i když pozitivní vývoj je zde určitě znát. Styl vín je prezentován jako mladý, svěží, rychle a příjemně pitelný. Vína s označením Chianti DOCG mohou být uváděna na trh v březnu následujícího roku po sklizni. Na degustaci se tedy jako anteprema představila vína Chianti 2018 a Chianti Riserva 2016. Mnoho vinařství ale prezentovalo i vína starší, tedy ta, která najdete aktuálně na trhu – ročník 2017 a 2016 a Riserva 2016 a 2015. Mnoho vín bylo skvělých a velmi dobrých. Určitě je z čeho vybírat, problémem je však stále ještě velká nesourodost vín Chianti jako celku. Pozitivní je návrat k tradičním technologiím, velkým sudům a využití pouze místních odrůd Sangiovese a Canaiolo. A nutno říci, že Riserva z ročníku 2015 jsou u mnoha producentů perfektní.

Mezi základními Chianti nejvíce zaujala vína z produkce Cantine Bellini, Castello di Gabbiano a Poggiotondo. Zajímavostí jsou dobrá biovína z Podere Volpaio, která jsou vhodná i pro vegany.

Asi nejvyrovnanější kvalitu a styl měla vína oblasti Chianti Rufina. Zde tvoří absolutní špičku již dlouho Fattoria Selvapiana, která zaujme především vínem Bucerchiale. Skvělá vína prezentovalo i Castello di Nipozzano ve vlastnictví Marchesi De'Frescobaldi a také vinařství Marchesi Gondi-Tenuta Bossi. Tradiční styl vína představilo vinařství Fattoria Il Lago a solidní standard i Colognole. V oblasti Chianti Colline Pisane zaujala vína z vinařství Agrisole, Fattoria Uccelliera a také Badia di Morrona. V oblasti Chianti Colli Fiorentini jasně dominuje produkce vín šlechtice Conte Ferdinanda Guicciardiniho, která vyrábí Castello di Poppiano. Vína se strukturou, ušlechtilostí a potenciálem ke zrání však mají daleko k představě jednoduchého, brzy pitelného nenáročného Chianti, naopak se jedná o velká toskánská vína. Solidní vína představila i Fattoria di Bagnolo a Il Castelvechio.

V oblasti Chianti Colli Senesi mne zaujala vína z Campochiarenti, skvělé bylo vinařství Salcheto, velmi solidní vína mělo Poderi del Paradiso, Melini a velkým zážitkem byla opět noblesní a velmi klasická vína od Bindi Sergardi.

Chianti Classico Collection 2019

Apelace Chianti Classico zažívá v posledních letech velmi úspěšné období. A to obchodně i marketingově. Roste export i spotřeba na italském trhu a consorziu se daří naplňovat jeho záměr vybudovat Chianti Classico jako jasně definovaný brand prémiových vín. Nejdůležitějšími trhy jsou USA, Itálie, Kanada, Německo, Skandinávie, UK a Švýcarsko. Chianti Classico je z hlediska marketingu ze všech prezentovaných DOCG oblastí určitě nejdynamičtější a s velmi mladistvým stylem své komunikace. Industriální prostor zbavil víno okázalosti renesančních paláců a designová sada propagačních plakátů, pohlednic a reklamních předmětů, která bude podporovat tento rok komunikaci Chianti Classico, to jen potvrdila.

Ve Stazione Leopolda, kde degustace Chianti Classico tradičně probíhají, bylo letos na dva dny degustací připraveno 474 vín od 197 výrobců. Přičteme-li k tomu i mnohá Supertoskánská vína vznikající v této oblasti, prezentovaná přímo vinaři u jejich stolků, pro degustátory to rozhodně nebyla snadná procházka kopci Chianti.

V degustaci se sešla vína Chianti Classico DOCG z ročníků 2017, 2016, 2015, 2014 a 2013, Riservy z ročníků 2016 až 2010. Vrcholem degustace by samozřej-

mě měla být stále poměrně nová nejvyšší kategorie Chianti Classico DOCG Gran Selezione z ročníků 2016 až 2011. Tato kategorie má být na samém kvalitativním vrcholu vín Chianti Classico a přesně ujasňuje pozici ikonických vín z některých vinařství. Mezi experty i vinaři se však o ní stále diskutuje velmi emotivně. Mé nadšení z této kategorie, které jsem neskrýval po jejím představení a během prvních prezentovaných ročníků, však letos netrvalo. Počet prezentovaných vín se zvedl na sto, kvalita však někde pokulhávala. Obecná kvalita známých vín, na kterých byla tato kategorie vystavěna, je samozřejmě stále velmi vysoká, ale letos bylo v kategorii Chianti Classico DOCG Gran Selezione bohužel prezentováno poměrně značné množství vín, která v této kategorii rozhodně nemají co dělat. Bylo by škoda, kdyby se consorziu nepodařilo udržet v této kategorii záruku těch nejlepších a zcela unikátních vín z oblasti a Gran Selezione se stalo pouhou obchodní značkou.

Pokud jde o běžnou produkci Chianti Classico, vína z ročníku 2017 jsou solidní a příjemně ovocná, velmi dobrý je i ročník 2016. O kvalitách ročníků 2015 bylo již napsáno mnoho, je skvělý. Ročník 2014 je obecně řidší, s vyšší kyselinou,

vína z ročníku 2013 pak zaujala dobrou ovocností, šťavnatou kyselinou a finesou. Vína těchto klasických kategorií apelace Chianti Classico potvrdila jasně definovaný styl této apelace a neustálý nárůst celkové kvality. V oblasti pokračuje trend odklonu od mezinárodních odrůd a čím dál větší počet vinařů svá Chianti vyrábí pouze z hroznů Sangiovese. I letos se potvrdilo, že kategorie Riserva neznamená automaticky lepší víno, ikoničtí producenti tuto kategorii zvládají dobře, mnohdy ale narazíte i na ne příliš harmonická vína. Již několik let platí, že karty jsou v této oblasti poměrně jasně rozděleny, a slavní producenti téměř bez výjimky potvrdili svou pozici na špičce kvality. Ta nejlepší vína z oblasti Chianti Classico tedy hledejte v portfoliu firem jako Antinori, Badia a Coltibuono, Barone Ricasoli, Brancaia, Bibiano, Belvedere Campoli, Castellare di Castellina, Castello di Ama, Castello di Fonterutoli, Castello di Querceto, Castello di Verrazzano, Castello di Volpaia, Castell'in Villa, Fontodi, Fattoria San Giusto a Rentennano, Felsina Berardenga, Lornano, Monte Bernardi, Montepulciano, Nittardi, Ormanni, Querciabella a Renzo Marini. Letos zaujala i produkce méně známých vinařství Villa Mangiacane a Castello di Monsanto.

Anteprima del Vino Nobile di Montepulciano

Víno z okolí městečka Montepulciano má dlouhou a slavnou historii. V 17. století se mu dokonce přezdívalo „Král toskánských vín“. Základem je místní klon Sangiovese, kterému se říká „Prugnolo Gentile“. Navzdory své historické slávě a významu je dnes „Vino Nobile di Montepulciano“ ze všech tří velkých toskánských vín bohužel nejvíce přehlížené a mezinárodně nejméně známé, i když v posledních letech se jeho pozice především díky usilovné práci Consorzia zásadně zlepšuje.

Degustace Vino Nobile di Montepulciano letos opět proběhla ve zrekonstruované pevnosti na samém vrcholu historického centra Montepulciano. Na restaurování této památky se aktivně podílelo mnoho vinařů sdružených právě pod Consorzio del Vino Nobile di Montepulciano. Vinařství je pro

toto historické toskánské městečko významným ekonomickým přínosem.

Jelikož uvádění ročníků na trh je i zde závislé na stylu a filozofii vinařů a určena je pouze nejkratší možná doba zrání, degustovala se především základní vína a kategorie Selezione z ročníku 2016 a Riservy z roku 2015. Mnoho vinařů se však rozhodlo svým vínům ze skvělého ročníku 2015 dopřát více času, a na trh je tak uváděno i mnoho základních Vino Nobile právě z ročníku 2015.

Celková úroveň prezentovaných vín byla velmi dobrá, i když stylově se pomyslně nůžky poměrně rozevírají, především pokud jde o práci se sudy a celkovou vyzrálост vín. Najdete zde krásně elegantní vína s důrazem na harmonii a ovocnost, ale i velmi moderní mohutná a primárně líbivá vína.

Několik menších producentů zde již loni založilo sdružení s názvem Vig-

naioli Montepulciano s cílem vyrábět klasická a osobitá vína z této oblasti z jasně definovaných poloh v okolí města Montepulciano. Dále šířit vinařský i kulturní potenciál města a oblasti, omezit používání chemie a vyrábět vína pouze z originálních toskánských odrůd. Vše je zatím ve stádiu zrodu, ne všechna vinařství začleněná v této skupině jsou zatím v tomto přechodném období schopna plnit veškeré regule. Bude ale určitě zajímavé sledovat, jak se tato iniciativa bude vyvíjet a projeví se na kvalitě výsledných vín.

Nejlepší vína na degustaci letos prezentovala většinou prověřená jména jako Boscarelli, Poliziano, Salcheto, Fattoria La Braccasca, velmi dobrá byla i vína z produkce Gattavecchi, Le Bertille, Bindella, Montemercurio, Croce di Febo, Contucci a Tenuta Trerose.

Benvenuto Brunello 2019

V okolí toskánského městečka Montalcino již dlouho vznikají jedna z nejslavnějších a nejlepších vín Itálie a určitě ta největší vína Toskánska. Montalcino leží na kopci přibližně čtyřicet kilometrů jižně od města Siena, v oblasti s dlouhou historií a vzácnými přírodními krásami, která je od roku 2004 zařazena na seznam dědictví lidstva UNESCO. Oblast, kde se vyrábí Brunello di Montalcino, se rozkládá na ploše 24 000 hektarů, z nichž je pouze 15% osázených vinicemi. Vína se vyrábí pouze z odrůdy Sangiovese, většina z nich z místního klonu Sangiovese Grosso. Výroba vína zde má dlouhou tradici, ale výrazně začala expandovat až ve druhé polovině dvacátého století. V roce 1966 nastal první rozvoj výroby s příchodem statutu DOC a nejvíce samozřejmě po roce 1980, kdy „Brunello“ získalo denominaci DOCG a do popředí se zde dostala mladá generace progresivních vinařů s mezinárodními zkušenostmi.

Benvenuto Brunello je každoročně vrcholem celé toskánské Anteprimy. Montalcino je již dva tisíce let známé svými skvělými podmínkami pro pěstování révy vinné, není tedy divu, že Brunello je největším vínem Toskánska a jedním z nejslavnějších italských vín vůbec. Ve starobylých, ale nedávno citlivě zrekonstruovaných prostorách Chiostru

Museo di Montalcino na nás letos čekala Brunella z problematického ročníku 2014 a Riservy z ročníku 2013. I letos bylo možné ochutnat i další místní vína, tedy Rosso di Montalcino 2017 či vína Sant'Antimo, ale i dezertní Moscadello.

Ročník 2014 byl v hodnocení ročníků Consorziem del Vino Brunello di Montalcino ohodnocen pouze třemi hvězdami, ročník 2013 pak hvězdami čtyřmi. A to v podstatě naznačovalo, že letos půjde o velmi náročné hodnocení. Osobně musím říci, že jsem složitější degustaci s tak velkými rozdíly mezi víny snad nikdy nezažil. Říká se, že skvělého vinaře poznáte v problematických ročnících. A to v Montalcinu letos platilo bez výhrad. Základní Brunella z ročníku 2014 byla velice rozdílná, záleželo na konkrétních vinařích a polohách vinic. Ti nejlepší a nejchytřejší vyrobili méně složitá vína s pěknou ovocností, méně intenzivní v barvě i tenčí v těle. Na druhou stranu jsou to vína, která trh potřebuje, neboť mezi velkými opulentními víny z velkých ročníků, které nás v následujících letech 2015 a 2016 čekají, budou k dispozici příjemná brzy pitelná vína. Ne všechna Brunella však byla taková. Pokusy o přílišný extrakt a mohutnou strukturu často skončily minimálně disharmonií, občas až fiaskem. Někteří se snažili nepříteli přírody dohnat sudy a to

samozřejmě končí úplnou změnou stylu tohoto ikonického vína. Ročník 2014 do dějin mezi slavná Brunella určitě nevejde, někteří známí vinaři, jako třeba Salvioni Brunello, vůbec nevyrobili. Na druhou stranu je ale k dispozici solidní množství příjemných a brzy dobře pitelných vín. Samozřejmě záleží na tom, co udělají vinaři s cenou tohoto ročníku, a o tom budou asi ještě velké diskuse.

Naproti tomu musím říci, že většina Riserv z roku 2013 byla velmi dobrá až vynikající, a jak občas těmto vínům příliš nefandím, v tomto roce byla degustace Riserv vysloveně pozitivním zážitkem. Vína byla příjemná, komplexní, a poměrně brzy budou připravená k pití.

Nejlepší vína na letošní degustaci představila bez určení pořadí vinařství Bellaria, Camigliano, Capanne Ricci, Castello Tricerchi, Il Paradiso di Manfredi, Poggio di Sotto, Le Macioche – pouze Riserva, Mastrojanni, Palazzo, Pian delle Vigne, Sesti, Tenuta di Sesta, Uccelliera, Fanti, Villa Poggio Salvi, Il Poggione, La Gerla, La Fortuna, Tenute Silvio Nardi. Mimořádných vín bylo letos málo, ale i tak mezi ně patřila Brunella od vinařství Cupano, Lisini, San Polino a také od Donatelly Cinelli Colombini, vinařství Sesti a Tassi-Franci.

Text a foto: Michal Šetka